

Jacomette de Blois

Al mijn dromen staan in de Bijbel

*Verrassende gesprekken
in een verpleeghuis*

Uitgeverij Meinema, Zoetermeer

Bij de productie van dit boek is gebruikgemaakt van papier dat het keurmerk Forest Stewardship Council® (FSC®) draagt. Bij dit papier is het zeker dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid. Ook is het papier 100% chloor- en zwavelvrij gebleekt.

www.uitgeverijmeinema.nl

Boekverzorging: Mulder van Meurs

ISBN 978 90 211 4387 3

NUR 707

© 2015 Uitgeverij Meinema, Zoetermeer

De geciteerde bijbelteksten komen uit *De nieuwe Bijbelvertaling* (© Nederlands Bijbelgenootschap 2004/2007) tenzij anders vermeld.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inhoud

Voorwoord	II
1. Blijf bij ons, dat bid ik elke avond Lucas 24:29	13
2. Jezus' dubbele nationaliteit: uit de hemel, van de aarde Lucas 2:14	15
3. Wie is mijn naaste? God en heel veel anderen Lucas 10:29	17
4. Bij 'manna' moet ik altijd aan mijn schoonmoeder denken... Exodus 16:4	19
5. Dat was een cadeau voor hem! Marcus 2:14	21
6. Wilde Jezus wel altijd aangeraakt worden? Johannes 20:27-29	24
7. Ik dacht dat dat voor ieder mens gold Richteren 13:24	27
8. Vertrouwen in tien minuten, kan dat? 1 Koningen 17:15	30
9. Wat moet een mens anders met z'n tijd doen, dan zijn broeder hoeden? Genesis 4:9	33
10. Soms vertel je meer aan een passant Handelingen 8:26-40	36

11. Dit is helemaal mijn verhaal	
Ruth 2:2	38
12. Waar herkenden de discipelen Jezus?	
Bij het paasontbijt!	
Johannes 21:1	40
13. Het lijkt wel het straatje van de zeven smarten	
Marcus 1:32	43
14. Die schapen vinden het vast fijn om vrij te zijn...	
Lucas 15:4	45
15. Mam, wat is kruid en wat is onkruid?	
Matteüs 13:3	48
16. Ik heb mijn Samaritaan dichtbij	
Lucas 10:33	51
17. Waarom nam Jezus maar drie discipelen	
mee de berg op? Is dat wel collegiaal?	
Matteüs 17:1	53
18. Eer uw vader en uw moeder. Maar hoe	
lang staat er niet bij...	
Exodus 20:12	55
19. Op Goede Vrijdag moet het eigenlijk altijd	
regenen	
Matteüs 27, Marcus 15, Lucas 23, Johannes 19	58
20. Ik ben blij dat het Pasen is, dan kan ik weer	
rechttop lopen...	
Matteüs 28, Marcus 16, Lucas 24, Johannes 20	60
21. Pap, ik zie de ladder van Jacob al	
Genesis 28:12	62
22. Wilde de man in Bethesda wel genezen?	
Johannes 5:6,7	64

23. Niemand haalt 1 Corinthe 13 1 Corinthe 13:13	66
24. Het verhaal van de rijke jongeling is het verhaal van ons allemaal Marcus 10:17	68
25. De hemel is veranderd, er hangt een touwtje uit Johannes 10:9	71
26. Hij kon er niet meer onderuit Handelingen 9:17	74
27. God is veelkleurig, kijk maar om je heen Openbaring 4:3	77
28. Het Onze Vader? Ik ben nog niet van plan te gaan hemelen! Matteüs 6:9	80
29. Het huis van mijn Vader heeft vele kinderen Johannes 14:1	82
30. Kaïn wist heel goed welk teken hij kreeg Genesis 4:15	84
31. Al het goede zal u toegeworpen worden, maar je moet wel vangen Matteüs 6:33	87
32. De stenen tafelen moeten landen op het zachte materiaal van het hart Jeremia 31:34	89
33. Met heel je gevoel Lucas 10:27	91
34. Ook vreugdetranen worden bewaard Psalm 56:9	94

35. Pinksteren is een begin krijgen, omdat we niet weten waar te beginnen Handelingen 2:1	96
36. De tafel van de Heer is een uitschuiftafel Lucas 9:17	99
37. Geen plaats in de herberg? Dan maak je maar plaats! Lucas 2:7	102
38. Herodes ligt al op de loer! Matteüs 2:8	104
39. Sta op en wandel... en dan doorlopen Marcus 2:11	107
40. Ismaël is een wilde ezel van een mens. Het lijkt wel een mens van onze tijd! Genesis 16:12	109
41. Meer blijdschap over één zondaar dan over veel meer rechtvaardigen: dat is een tegenvaller... Lucas 15:7	112
42. Een engel is iemand die je over het dooie punt heen helpt Genesis 28:12	115
43. Kerkscherven zijn de ergste Johannes 17:21	117
44. Mag ik nog effe een wonder vertellen? Psalm 136:4	120
45. Ook reuzen hebben zwakke plekken 1 Samuël 17:49	123
46. De helft van alles geven, wie doet dat hier? Lucas 19:1-10	126

47. Een wolk bracht me hier, hier kan ik veilig
wonen
Exodus 13:21 129
48. Godsvertrouwen moet je uitdelen,
er is vraag naar
Genesis 41:57 132
49. Wandelen met God, dat leek me als kind
zo geweldig
Genesis 5:24 135
50. Geloof eenmaal gekregen, blijft, bewaard
als in een cocon
Lucas 22:32 137
51. Wijze en dwaze mensen zijn dezelfde mensen!
Matteüs 25:1-13 140
52. Al mijn dromen staan in de Bijbel
Handelingen 2:17 142

Voorwoord

Als mensen horen dat ik in het verpleeghuis waar ik werk wekelijks een bijbelgesprekskring houd, kijken ze me vaak vragend aan. Kan dat wel? Er wonen daar toch mensen die een vorm van dementie hebben?

Met dit boekje wil ik laten zien dat het wel degelijk kan, juist door de deelnemers aan deze kring aan het woord te laten. Want iedere week opnieuw blijken zowel deze mensen als de bijbelverhalen verrassend bij de tijd. 'Al mijn dromen staan in de Bijbel. Mijn hele leven, mijn oude dag vandaag en ook mijn hoop voor later vind ik er terug', zegt een echte liefhebber.

Uit de vele gesprekken heb ik 52 uitspraken genomen, associaties bij bijbelteksten. De verhalen eromheen zijn authentiek, uiteraard geanonimiseerd, soms creatief maar altijd levensecht verbonden. Ik nodig u van harte uit aan te schuiven bij deze mooie inspirerende gesprekken.

ds. Jacomette de Blois
verpleeghuispastor sinds 1992

I.

Blijf bij ons, dat bid ik elke avond

*Blijf bij ons, want het is bijna avond en
de dag loopt ten einde.*

Lucas 24:29

Op een ochtend na Pasen lezen we tijdens de bijbelkring het verhaal van de Emmaüsgangers. Een mevrouw zegt: 'Blijf bij ons, dat bid ik elke avond. We hebben allemaal geen vader en moeder meer.' Ze spreekt heel open, ook als ze namens de anderen in de groep spreekt: 'Wij zijn allemaal wees, allang.'

Toch voel ik me er een beetje ongemakkelijk bij, als ze dit zegt. Het klinkt zo intiem, bidden is zo intiem. Hoe goed ken ik haar? Mag ik zomaar meeluisteren?

Ja, toch wel. Ze vertrouwt haar gebed duidelijk toe aan deze groep: 'Blijf bij ons...' Blijkbaar blijft een mens verlangen naar die veilige basis van het ouderlijk thuis, naar zijn ouders. Naar die eerste mensen aan wie je je hecht.

Het brengt nog een andere herinnering bij me naar boven: aan een mevrouw die mij klemmend vroeg: 'Blijf jij bij me, voorgoed?'

Ik heb haar net moeten vertellen dat haar enige zoon plotseling is gestorven, door een hartstilstand. Hij was pas zestig en vierde met z'n gezin juist vakantie.

Deze moeder beleeft ondertussen de moeilijkste fase in haar dementie. Steeds weer vraagt ze naar haar ouders en wil ze naar hen toe. Even vaak hoort ze dat haar ouders er niet meer zijn. En nu vertel ik haar dat ook haar zoon hier niet meer is. Verdoofd en helder tegelijk blijft ze zitten en houdt mijn hand vastgeklemd, terwijl ze zegt: 'Blijf jij bij me, voorgoed?'

Het is de diepste vraag die ze me kan stellen. 'Ik blijf bij u', zeg ik, maar ik weet natuurlijk: niet voorgoed.

Blijf bij ons, vragen ook de Emmaüsgangers aan Jezus, blijf bij ons, want het is avond. Ze vragen het hem, niet omdat ze Jezus in deze man herkennen, maar omdat ze iets vertrouwds bij hem voelen. Hoe hij onderweg naar hen luisterde en tot hen sprak heeft hen geraakt. Ze willen dat Hij bij hen thuis komt en blijft.

Zo versta ik ook die eerste mevrouw. Ik begrijp dat ze dit vraagt, iedere avond weer. Ze heeft God als Vader en Moeder nodig in het donker van de avond van haar leven, waarin zo veel vertrouwde dierbaren zijn weggefallen. Ze vraagt het gewoon, voor zichzelf en ons allemaal: Blijf bij ons.

2.

Jezus' dubbele nationaliteit: uit de hemel, van de aarde

*Eer aan God in de hoogste hemel en vrede op
aarde voor alle mensen die hij liefheeft.*

Lucas 2:14

Ze zegt het een beetje stoer, en lijkt zichzelf ermee te verrassen: 'Jezus had een dubbele nationaliteit: uit de hemel en van de aarde.' Ze denkt daarbij aan een actuele discussie: mag een Nederlander ook een paspoort van een ander land hebben? Zo'n dubbele loyaliteit, kan dat wel in een wereld die op scherp staat?

Er zijn veel mensen die twee paspoorten hebben, maar ze blijven vaak zwalken tussen het ene en het andere 'thuis' en zijn daardoor nergens echt thuis. 'Volgend jaar in Jerusalem', zongen de Joden in Amsterdam, maar als ze dan in Israël gingen wonen, kregen ze heimwee naar Amsterdam. Vraag het emigranten waar ook ter wereld: het verlangen naar dat andere thuis blijft.

Maar er is meer. In dat ene zinnetje drukt deze geëngageerde mevrouw ook uit wat ze gelooft en niet an-

ders kan uitleggen. Jezus is uit de hemel, midden in de wereldnacht ging de hemel open. ‘Ere zij God in den hoge’, zingen de engelen bij zijn geboorte. Gelukkig ruist daar langs de wolken een lieflijke naam, een naam die de hemel met de aarde verbindt. Want evengoed is de drager van die naam een zoon van mensen, een mens op aarde.

Christenen hebben vanaf het begin af aan geprobeerd het onbegrijpelijke te verklaren. Jezus is er een van God, maar tegelijkertijd is hij een mensenkind. Hele dogmatische bouwwerken zijn opgetrokken en neergehaald over Jezus’ dubbele nationaliteit. ‘Jezus... daar gaat God’, schreef Jörg Zink in de jaren zeventig. Zo schiep Jezus een precedent met zijn dubbele nationaliteit. Hij is thuis bij God en thuis bij mensen, maar absoluut niet zonder pijn en moeite. Hij ervaart hoe het schuurt en scheurt als het rauwe aardse leven raakt aan het gave leven van boven. ‘Nu begrijp ik eindelijk de verzoeken in de woestijn ... dat het echt een strijd voor Jezus was’, zegt een geloofsworstelaar in onze groep. Jezus doet wat ondenkbaar is, onnavolgbaar lijkt. Toch wordt zijn leven voor mensen een begaanbare weg met hoop. ‘Wie Jezus is?’ reageert een net ontwaakte dame. ‘Hij gaat voorop, iemand moet toch die weg wijzen?’

‘Uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel.’